

мало инициативата и уреждало поклонението на „Канлж-дере“, гдето на опредѣления день се стичалъ хиляденъ народъ отъ близки и далечни села и градове. Следъ молебена отслужванъ най-тържествено отъ свещеницитѣ, държали се речи, слагала се народна трапеза на поляната и се виело народно хоро. На тържеството презъ юлий 1904 год.. присѣствувала и сестрата на Караджата — Търна, живуща въ Русе при дъщеря си; на следната година на това поклонение идвалъ и свищовеца Маринъ Нейковъ, отъ четата на Х. Димитра. Той разказалъ подробности по сражението и мѣстото, гдето падналъ Караджата. Маринъ Нейковъ е билъ заточаванъ въ крепостъта Сенъ Жанъ Д'Акъръ и амнистиранъ презъ 1878 г. По-късно Севлиевското опълченско дружество решава да въздигне паметникъ въ Канлж-дере, който да се вижда отдалечъ, когато пѣтникъ минава по шосето Д о б р о м и р к а — В и ш о в г р а д ъ. Родолюбивитѣ опълченци събрали било пари отъ помощи, било храни отъ харманъ, ходили отъ село на село да просятъ дарение и събрали суми. Притекли имъ се на помощъ и окръжната постоянна комисия и дала 200 лева. Настоятелството на опълченското дружество било натоварено да въздигне паметника. Стефанъ Беязовъ самъ нарисувалъ скицата, а каменодѣлеца майсторъ А н т о н ъ, чехъ, въ края на